

Det skulde glæde mig, hvis det Tilfælde aldrig indtraadte, men det kan indtræde, og hvorledes stiller man sig saa? Her er efter min Mening en lille Mangel ved Lovforslaget, og hvorledes vil man bære sig ad i København med alle de mange Kirker? Der maa til enhver Tid i Kommunalbestyrelsen sidde et meget betydeligt Antal Medlemmer af Folkekirken, thi ellers kan det tænkes, at eet Medlem kom til at være Medlem af mange Kirkers Bestyrelser.

Det ene Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, gaar, som man vil se, ud paa, at Kirkeværgen ikke gaar af samtidig med Menighedsraadet og Medlemmerne af Sogneraadet. Man maa gaa ud fra, at Kirkeværgen er en for Kirken og dens Anliggender meget interesseret Mand, og det er ham, der har med den daglige Drift at gøre. Han bliver meget let det faste Punkt, og saa er det grumme uheldigt, at han kan gaa af sammen med de andre. I mit Ændringsforslag burde der for Resten staa „mindst 6“ Aar, der staaer kun „6“. Det kan selvfølgelig nok gaa, men det havde været bedre, om det havde været et ulige Tal. I det Øjeblik han vælges paa 6 Aar, sidder han 2 Aar ind i det næste Sogneraad's Funktionstid, og naar han saa gaar af, kommer hans Eftermand til at sidde 2 Aar inden det næste Sogneraadsvvalg. Hvis mit Ændringsforslag vedtages, bliver der mere Kontinuitet i Sagerne, og det anser jeg for overordentlig heldigt.

Jeg har gjort gældende, at der manglede noget i § 7, idet der kun staaer, at Udlejning af Stolestader herefter hører op. At denne Udlejning hører op, er fuldstændig rigtigt, jeg kender ikke noget mindre tiltalende, end at Folk, der kommer under den første Salme, borer sig frem med en Nøgle i Haanden i den Mening, at idet de har købt Retten til Stolestadet, har de ogsaa købt sig Ret til at forstyrre Menigheden i dens Andagt. Vi har imidlertid i enkelte Kirker en Stol for Kongehuset, og i de Byer, hvor Biskopperne residerer, har man Biskoppens Stol, og jeg mener, at der her burde tages et Forbehold. Man har ment, at der er vundet Hævd paa dette, og at dette Forhold derfor ikke vil berøres af denne Lov. Det er i og for sig meget uheldigt, for Kirkeejeren, eller som han nu kaldes Tiendeejeren, har altsaa ogsaa vundet Hævd paa sin Stol, og dette Forhold er ganske upassende. Det staaer jo Kirkeejeren frit at beholde Kirken eller at faa

sit Forhold til den afløst, men har han faaet det afløst, skal han staa paa lige Fod med de andre Medlemmer af Menigheden. At han i Øjeblikket kan sætte sig op i sin Stol, kan være, hvad det være vil, det er gammel Skik, og en fornuftig Mand vil altid, hvis der er daarlig Plads i Kirken, sørge for, at Folk kommer op i hans Stol. Men har han afløst sit Forhold, har han ikke mere at bestille i den Stol end andre. Mener man imidlertid, at Kongehuset og Biskopperne har Hævd paa deres Stole, har Kirkeejerne det ogsaa. Det anser jeg for meningsløst og upassende.

Jeg kunde have ønsket — og jeg havde stillet et foreløbigt Ændringsforslag i den Retning —, at der var taget Hensyn til tunghørige. Det øvrige Udvalg har ment, det var tilstrækkeligt at nævne svagelige, og det har man vist for Resten ogsaa ment i Ministeriet. Jeg kan ikke indse, at det kan være tilstrækkeligt, for naar der er Tale om Siddepladser for svagelige, tænker man paa de Mennesker, der daarligt kan staa op, men om de faar Plads langt fra Prædikestolen eller tæt ved den, er i denne Forbindelse ligegyldigt. Derimod er det ikke for de tunghørige ligegyldigt, om de sidder nær Prædikestolen eller langt fra den. Derfor mener jeg, det var rimeligt, om man havde indsat det Par Ord, jeg havde ønsket indsat af Hensyn til de tunghørige.

Imidlertid er det i det store og hele et nyt Omraade, der her lovgives paa, i alt Fald for Landsbykirkernes Vedkommende, og saa synes jeg, der er nogen Grund til at tro, det kan være ønskeligt at aabne Mulighed for, at de Erfaringer, man vel snart vil indvinde, om nogle Aar kan give sig Udtryk i Ændringer, og derfor maa jeg bestemt tilraade dette høje Tings Medlemmer at stemme for den nye Paragraf, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) nævnede, hvorefter Loven skal revideres om 5 Aar. Er der saa begaaet Fejl ved denne Lejlighed, kan de rettes til den Tid. Nu ved jeg udmærket godt, at man kan ændre en hvilken som helst Lov — ogsaa Grundloven, selv om det undertiden kan tage nogen Tid og volde nogle Vanskeligheder —, men naar det staaer i Loven, at den skal revideres til bestemt Tid, bliver Revisionen obligatorisk, og mange andre Love, f. Eks. Toldloven, indeholder saadanne Revisionsbestemmelser. Jeg vil altsaa paa det bestemteste tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme for den Revisionsparagraf.

Jeg er Medforslagsstiller til Flertallets